

Mareli Rannapi vilditud kindad.

tehnika ning huvitavad uudised kohe esilehele tuua,” räägib Mareli.

Oma villatagavara hoiab Mareli suurtes läbipaistvates kilekottides – siis on kohe näha, mis värvi vill kuskil kotis on. Suur ruum, kus seintes riiulid villarullide paigutamiseks, oleks muidugi kõige parem, aga kahjuks sellist võimalust pole. “Vill on pehme ja kokkulükatav materjal, seega väga palju ruumi ei võta ja saab koju ära mahutada,” selgitab ta.

Isetegija foorumis paiknevat blogi alustas Mareli 2007. aastal, siis, kui jäi seljahaigusest tingituna pooleks aastaks voodisse. Ta tunnustab ausalt, et blogimise algus ei olnud just kerge – kui on pere ja töö, siis ei pruugi jätkuda aega, et endale selgeks teha, kuidas blogi täita ja pilte lisada. Kuna ta aga oli nagu nii voodis pikali, polnud ka midagi muud võimalik teha, kui blogimise asja uurida.

Rohkem pilte, vähem juttu

“Algajatele soovitan lugeda teiste blogisid. Blogi pidamisel on teatavad kokkulepitud reeglid, näiteks suurte tähtedega kirjutatakse ainult tekste, kus soovid kellegi peale karjuda. Tekstid tuleb kirjutada õiges eesti keeles, jälgides kirjavehemärke. Väga pikka teksti kirju-

tada ei soovita, sest inimestel on ju kogu aeg kiire ja lugeda nad ei viitsi, seega pange hoopis rohkem pilte. Ühest esemest ei tasu aga sadat pilti panna – ega lugeja pea sinu piltidest parimaid valida, vaid ikka sa ise. Tihti juhtub, et ei viitsita ise parimaid välja valida ja pannakse kümme ühesugust pilti,” jagab ta soovitusi.

Pildistama asudes on tähtis valida ka õige taust. Alati pole seda aga käepärast ning siis soovib Mareli kasutada üsna kindlat ning järeleproovitud nippi – eseme taha tuleb panna lihtne must kangas.

Palju inspiratsiooni loodusest

“Inspiratsiooni ammutan loodusest ning loomulikult ka internetist. Kuna olen saavutanud juba üsna kõrge taseme oma käsitööga, siis minu au pihta käiks, kui kopeeriksin kellegi teise töid.

Õpitud tehnikaidki proovin kasutada ikka omamoodi, ja kui keegi üritabki kopeerida teiste töid, siis neile teadmiseks, et kopeeritakse ikka eilset päeva, mina püüan alati üks samm eespool olla,” selgitab ta oma käsitöölaseid põhimõtteid. Lemmiktoodet tal ei ole, kõik loomingulised lapsed on emale armsad – olgu siis vildikotid või tikitud sõbad.

Oma loominguga iseloomustamiseks kasutab Mareli järgmisi sõnu:

see on rõõmus ja värviline, mõeldud inimestele, kes soovivad välja paista üldisest massist ja hallusest. Kindlasti ei ole see arglikule ja tagasihoidlikule inimesele, vaid ikka sellele, kellele meeldib, kui möödujate pilgud kadedusega temal peatuvad.

“Minu toodete ostja on käsitöö austaja, kes hindab looduslike materjalide naturaalsust, kuna valmistan neid lambavillast, linasest materjalist ning ka siidikiust,” selgitab vildimeister.

Hea taseme saavutamiseks soovib Mareli ikka harjutada ja harjutada, vaadata looduses ringi, käia kursustel, õppida meistrite käe all ja lõpuks nende õpetust järgides endale käepärane tehnika kujundada.

Blogipidamise positiivseks küljeks peab Mareli seda, et blogimine teeb inimese julgemaks.

Sinna saab ju oma loomingut teistele vaatamiseks üles panna, et huvilised saaksid oma arvamus avaldada. Tagasiside kaudu saab aga kasulikke järeldusi teha.

PILLE HERMANN

Vildimeistri loominguga saab tutvuda:

www.saarevilt.eu

<http://blog.saarevilt.eu/>

<http://www.isetegija.net/>